

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

ВЪРХОВЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ПО
ВЪПРОСИТЕ
НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ И
ПОЛИТИКАТА НА СИГУРНОСТ

Брюксел, 21.12.2012
JOIN(2012) 39 final

2012/0370 (NLE)

Съвместно предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно договореностите за прилагане от страна на Съюза на клаузата за
солидарност**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) съдържа нова разпоредба за „клауза за солидарност“. Съгласно тази разпоредба Съюзът и неговите държави членки трябва да действат съвместно в дух на солидарност, в случай че държава членка стане обект на терористично нападение или жертва на природно или предизвикано от човека бедствие. Според член 222, параграф 3, първо изречение, Комисията и върховният представител трябва да излязат със съвместно предложение, въз основа на което Съветът трябва да реши по какъв начин Съюзът ще прилага клаузата за солидарност. Европейският парламент трябва да бъде уведомен.

Поради широкия обхват на члена от Договора договореностите за прилагане на клаузата за солидарност обхващат множество области на политиката и редица инструменти. Сред тях са стратегията за вътрешна сигурност на ЕС¹, Механизмът на Съюза за гражданска защита и Финансовият инструмент в областта на гражданската защита², фонд „Солидарност“ на ЕС³, инициативата за здравна сигурност при сериозни трансгранични заплахи за здравето⁴, структурите за управление и анализ на кризи към ЕСВД, и договореностите за координация при кризи в рамките на Съвета. Договореностите са в хармония и със създаването на европейско пространство на правосъдие в Съюза.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

Държавите членки предоставиха ценни писмени становища за подготовката на предложението въз основа на списък от въпроси, изготвени съвместно от Комисията и ЕСВД. Представителите на държавите членки също проведоха дискусии в различни органи на Съвета. Сред тях са Комитетът по политика и сигурност, Постоянният комитет за оперативно сътрудничество в областта на вътрешната сигурност, Координационният комитет в областта на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и Военният комитет.

Европейският парламент също даде много ценен принос чрез резолюцията си относно „Клаузите за обща отбрана и солидарност на ЕС: политическо и оперативно измерение“⁵.

¹ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и до Съвета от 22 ноември 2010 г. „Стратегията за вътрешна сигурност на ЕС в действие: пет стъпки към една по-сигурна Европа“ (COM(2010)673 окончателен).

² Решение на Съвета за създаване на общностен механизъм за гражданска защита (преработен вариант) (2007/779/ЕО, Евратом); Решение 2007/162/ЕО, Евратом на Съвета за създаване на финансов инструмент в областта на гражданската защита.

³ Регламент (ЕО) № 2012/2002 на Съвета от 11 ноември 2002 г. за създаване на фонд „Солидарност“ на Европейския съюз.

⁴ Предложение за решение на Европейския парламент и на Съвета относно сериозните трансгранични заплахи за здравето, COM (2011) 866 окончателен

⁵ 2012/2223 от 22.11.2012 г.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Целта на предложението е да се спазят изискванията на член 222, параграф 3, чрез който Комисията и върховният представител се задължават да представят на Съвета предложение за договорености на Съюза за прилагане на клаузата. В предложението се определят географският обхват, механизмът на активиране и договореностите за реакция на равнището на Съюза.

Предложението е съобразено с договореностите за координация в Съвета (въз основа на договореностите за координация при кризи), в съответствие с член 222, параграф 2.

Вземайки под внимание член 222, параграф 4, в предложението са включени разпоредби за: (i) интегрирана оценка на заплахите и риска на равнището на Съюза, която да се използва като основа за редовна оценка от Европейския съвет, и (ii) мерки за подготвеност от страна на Съюза и държавите членки въз основа на насоките на Европейския съвет.

Клаузата се прилага при бедствия и терористични нападения на територията на ЕС, били те по суша, по море или по въздуха. Тя се прилага независимо от това дали кризата е породена в ЕС или извън него. Клаузата се прилага и по отношение на корабите (когато плават в международни води), самолетите (когато летят в международното въздушно пространство) и критичната инфраструктура (например инсталирани в морето съоръжения за добив на нефт и газ), намиращи се под юрисдикцията на някоя държава членка.

Клаузата се отнася до всички структури за реакция при кризи на равнище ЕС. Предвид вътрешното европейско измерение на тази клауза повечето от съответните структури са в Комисията (ГД ECHO, HOME, SANCO, TAXUD и др.) или в децентрализираните агенции на ЕС (FRONTEX, ECDC, EUROPOL, EMSA, EFSA, EMA др.). Европейската служба за външна дейност разполага със структури за експертна помощ по въпроси, свързани с наблюдение на ситуацията и по разузнавателни или военни въпроси⁶, както и с мрежата на делегациите, които могат да допринасят за реагирането при заплахи или бедствия на територията на държавите членки или при кризи, които имат външно измерение. Координацията и обменът на информация между Комисията и ЕСВД и съответните агенции ще се провеждат в рамките на срещи, свиквани от Комисията с цел подготвяне на предложените мерки за реакция при кризи.

Договореностите за прилагане на клаузата за солидарност не заменят съществуващите инструменти или политики и специфичните процедури за тяхното активиране. Те предоставят цялостна рамка за ситуацияите, в които има изключителна заплаха или щети, които надхвърлят капацитета за реагиране на засегнатите държави членки. За да се подобри ефективността и да се избегне дублирането на структури и функции, ще се използва мрежов подход. Най-подходящият център на ЕС за реакция при всяка криза ще бъде платформата и средата за взаимодействие с държавите членки („център на тежестта“) и ще се ползва с целия спектър специализирани услуги.

В предложението се предвижда ЕС да действа само при изключителни обстоятелства и по искане на политическите органи на дадена държава членка, която преценява, че не

⁶ Например Центъра на ЕС за анализ на информация, Военния секретариат и Ситуационната зала на ЕС.

разполага с достатъчен капацитет за справяне с действително или предстоящо терористично нападение или природно или предизвикано от човека бедствие.

Засегнатата държава членка може да се позове на клаузата за солидарност и трябва да отправи своето искане до Комисията и същевременно да уведоми председателството на Съвета.

Компетентните органи на засегнатата държава членка трябва незабавно да се свържат с Центъра за спешно реагиране (ЦСР) на Комисията, който ще действа като първоначално единно звено за непрекъснат денонощен контакт на равнището на Съюза.

След като се задейства клаузата за солидарност, Комисията и върховният представител, в съответствие с изложените в настоящото решение договорености, трябва:

- най-напред да набележат и мобилизират всички инструменти на Съюза, които могат да спомогнат за реагиране при съответната криза. Те включват всички специфични за сектора, оперативни или политически инструменти, които са в техните правомощия. Освен това Комисията и върховният представител трябва да определят и предложат как да се използват инструментите и ресурсите, които са в правомощията на агенциите на Съюза;
- след това, като работят в тясно сътрудничество със засегнатата държава членка, да преценят дали съществуващите инструменти са достатъчни или е необходима допълнителна подкрепа и при необходимост да се добави финансова помощ от фонд „Солидарност“ на ЕС;
- когато е уместно, да представят на Съвета предложения за оперативни решения с цел укрепване на съществуващите механизми, решения за извънредни мерки от държавите членки, които не са предвидени в съществуващите инструменти, координация на политиките и обмен на информация, оперативни мерки или мерки за подкрепа с оглед на бързата реакция на държавите членки.

Ако е необходима военна подкрепа, различна от вече предвидената в механизма за гражданска защита, върховният представител ще представя отделно предложение съгласно съответните разпоредби на Договора.

Комисията и Европейската служба за външна дейност ще изготвят съвместни доклади за интегрирана оценка на ситуацията. Тези доклади ще се изготвят от ЦСР или от посочения оперативен център в сътрудничество със Ситуационната зала на ЕС и въз основа на приносите на различните центрове за наблюдение на ситуацията и за управление на кризи в държавите членки, Комисията, ЕСВД, агенциите на ЕС и съответните международни организации. Тези доклади ще бъдат съобщавани на държавите членки с цел информирание и оказване на подкрепа за координацията и вземането на решения на политическо равнище в Съвета.

Първоначално ЦСР ще действа като единна оперативна платформа на равнището на Съюза. Комисията, след консултации с върховния представител, може впоследствие да определи друг център, който е в по-добра позиция да поеме тази функция предвид естеството на кризата. Посочената оперативна платформа ще действа като основно звено за контакт за държавите членки. Тя ще играе водеща роля в координирането на

оперативната реакция и в разработването на съвместните доклади за оценка на ситуацията.

След като се задейства клаузата, председателството може да реши да активира договореностите за координация при кризи и да определи най-подходящия начин за бързо консултиране и вземане на решения в Съвета, съгласно задължението на държавите членки да оказват подкрепа в съответствие с член 222, параграф 2. Подкрепата за прилагането на договореностите за координация при кризи се осигурява от Генералния секретариат на Съвета, Комисията и ЕСВД.

Считано от 2015 г., Комисията и върховният представител редовно ще изготвят съвместен доклад за интегрирана оценка на заплахите и риска на равнището на Съюза. Този доклад ще се основава на оценките на заплахите, опасностите и рисковете, които понастоящем се изготвят в различни сектори (например тероризъм, организирана престъпност, гражданска защита, здравеопазване, изменение на климата и околна среда). Той ще се основава в частност на мониторинга, тълкуването и споделянето на информация, предоставена от държавите членки (чрез съществуващите секторни мрежи или от кризисните центрове), агенциите на ЕС и съответните международни организации. Докладите за интегрирана оценка на заплахите и риска ще послужат като основа за редовна оценка от страна на Европейския съвет.

Правно основание

Правното основание за настоящото предложение е член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Принцип на субсидиарност

В предложението се предвижда ЕС да действа само при изключителни обстоятелства и по искане на политическите органи на дадена държава членка, която преценява, че не разполага с достатъчен капацитет.

Принцип на пропорционалност

Предложението не надхвърля необходимото за постигането на целите на клаузата. За тази цел в него се предвижда надлежно използване на всички съществуващи обикновени инструменти на ЕС за оказване на помощ.

Съвместно предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно договореностите за прилагане от страна на Съюза на клаузата за солидарност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 222, параграф 3, първо изречение от него,

като взе предвид съвместното предложение на Европейската комисия и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност,

като има предвид, че:

- (1) Настоящото решение се отнася до прилагането от страна на Съюза на клаузата за солидарност. Въпреки това трябва да се търси съгласуваност и взаимно допълване между действията на Съюза и другата помощ, която следва да бъде предоставена от държавите членки съгласно член 222, параграф 2 от Договора и приложената към Договора Декларация 37, която гласи, че дадена държава членка може да избере най-подходящите средства, за да изпълни задължението си за солидарност към друга държава членка.
- (2) Прилагането на клаузата за солидарност от страна на Съюза: почива на съществуващите инструменти, доколкото е възможно; повишава ефективността чрез засилване на координацията и избягване на дублирането; функционира при отсъствие на допълнителни ресурси; осигурява на държавите членки проста и ясна среда за взаимодействие на равнището на Съюза; и зачита институционалните компетенции на всяка институция и служба.
- (3) Настоящото решение се отнася до редица инструменти на политиките и по-специално до: стратегията за вътрешна сигурност на Европейския съюз; Механизма за гражданска защита на Европейския Съюз; фонд „Солидарност“ на Европейския съюз; решението относно сериозните трансгранични заплахи за здравето; и структурите, изградени в рамките на общата политика за сигурност и отбрана.
- (4) Договореностите за координация на държавите членки в Съвета следва да се основават на договореностите за координация при кризи (наричани по-нататък „ДКК“), изменени след мандата на Съвета и последващите му заключения⁷, според които: „следва да се гарантира съгласуваност чрез прилагането на

⁷

Заклучения на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 1.6.2006 г., док. 9409/06; заключения на Корепер от 10.12.2010 г.; заключения на Корепер от 23.11.2011 г. и 30.5.2012 г.

клаузата за солидарност“; „тези договорености ще се основават на добре познатите редовни процедури на Съвета, вместо да се прибегва до предварително зададени групи ad hoc“; „признават значението на способността на ЕС за интегрирано наблюдение на ситуацията“.

- (5) Географският обхват на договореностите за прилагане трябва да бъде ясно определен.
- (6) Що се отнася до борбата с тероризма⁸, съществуват различни инструменти за засилване на защитата на критичните инфраструктури в енергетиката и транспорта⁹; за укрепване на сътрудничеството между правоприлагащите органи, за по-добро предотвратяване на радикализацията и ограничаването на достъпа на терористи до парични средства, както и до експлозиви и химически, биологични, радиологични и ядрени материали (ХБРЯ)¹⁰.
- (7) На равнището на Съюза трябва да бъде определен механизъм за активиране на договореностите за прилагане въз основа на политическо искане на високо равнище от засегнатата(ите) държава(и) членка(и) и с подкрепата на единно звено за контакт на равнището на Съюза.
- (8) Чрез договореностите за реагиране на равнището на Съюза следва да се подобри ефективността посредством засилена координация въз основа на съществуващите инструменти.
- (9) Механизмът за гражданска защита¹¹ улеснява засиленото сътрудничество между държавите членки и Съюза в областта на гражданската защита. В предложението на Комисията относно механизъм за гражданска защита на Съюза¹² се предвижда създаването на Център за спешно реагиране (наричан по-нататък „ЦСР“), който ще гарантира оперативен капацитет 24 часа в денонощието и ще служи на държавите членки и Комисията.
- (10) Европейската служба за външна дейност разполага със структури за експертна помощ по разузнавателни или военни въпроси (например Центъра на ЕС за анализ на информация, Военния секретариат на ЕС и Ситуационната зала на ЕС), както и с мрежата на делегациите, които също могат да допринасят за реагирането при заплахи или бедствия на територията на държавите членки или при кризи, които имат външно измерение.

⁸ Тероризмът е определен в рамковите решения на Съвета относно борбата с тероризма от 2002 г. и 2008 г. (ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3; ОВ L 330, 9.12.2008 г., стр. 21).

⁹ Както е посочено в Директива 2008/114/ЕО на Съвета от 8 декември 2008 г. относно европейски критични инфраструктури (ОВ L 345, 23.12.2008 г.).

¹⁰ Съобщение на Комисията „Политиката на ЕС за борба с тероризма: главни постижения и бъдещи предизвикателства“ (COM(2010)0386 окончателен от 20.7.2010 г.). Впоследствие бяха предприети допълнителни действия, като например предложение за регламент относно предлагането на пазара и използването на прекурсори на взривни вещества (COM(2010) 473 окончателен), създаване на Мрежа за осведоменост по въпросите на радикализацията (RAN) и увеличаване на усилията в областта на ХБРЯ, сигурността на експлозивите и откриването им.

¹¹ Решение 2007/779/ЕО, Евратом на Съвета за създаване на общностен механизъм за гражданска защита (преработен вариант) и Решение на Съвета за създаване на финансов инструмент в областта на гражданската защита (2007/162/ЕО, Евратом).

¹² COM(2011)934 окончателен.

- (11) Центърът за стратегически анализ и реакция, създаден през 2011 г. към генерална дирекция „Вътрешни работи“ на Комисията, предоставя оценка и управление на рисковете и кризите, засягащи вътрешната сигурност на Съюза, включително свързаните с тероризма.
- (12) Когато е необходимо и осъществимо с оглед на спешността на въпроса, договореностите за реагиране на равнището на Съюза следва да бъдат допълнени от приемането на правни актове или от изменение на съществуващите актове съгласно съответните разпоредби на Договора.
- (13) Настоящото решение не се отнася до отбраната. Ако в случай на криза е необходимо да се предприеме действие от областта на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС), което надхвърля употребата на военни средства, обхванати от съществуващите договорености в областта на гражданската защита, следва да се вземе решение от Съвета съгласно съответните разпоредби на Договора.
- (14) В съобщението на Комисията „Стратегията за вътрешна сигурност на ЕС в действие: пет стъпки към една по-сигурна Европа“¹³ е поставена целта да се увеличи устойчивостта на Европа срещу кризи и бедствия чрез редица действия, включително чрез пълно прилагане на клаузата за солидарност и разработване на подход към оценката на заплахите и рисковете, при който се отчитат всички опасности. Ето защо следва също да се изготвя и редовно да се актуализира междусекторен преглед на природните и дължащите се на човека опасности от бедствия.
- (15) На равнището на Съюза следва да се въведе процес на интегрирана оценка на заплахите и риска, който да позволи на Европейския съвет да прави оценка на заплахите, пред които е изправен Съюзът, за да се даде на Съюза и на неговите държави членки възможност за ефективно действие.
- (16) На 22 ноември 2012 г. Европейският парламент прие резолюция 2012/2223, озаглавена „Клаузите за обща отбрана и солидарност на ЕС: политическо и оперативно измерение“.
- (17) Нейните разпоредби не засягат по-нататъшното разработване на специални разпоредби за управление на кризисни ситуации, възникващи извън територията на държавите членки.
- (18) Настоящото решение зачита основните права и спазва принципите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз, и следва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.
- (19) Тъй като целите на настоящото решение, а именно прилагането на клаузата за солидарност от страна на Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки съгласно принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, определен във въпросния член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

¹³

COM(2010)673 окончателен.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Обща цел и предмет

1. С настоящото решение се създават правила и процедури за прилагане на разпоредбите на член 222, параграф 3, първо изречение от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричани по-нататък „клауза за солидарност“).
2. Договореностите на равнището на Съюза следва да се основават на механизмите в Комисията и агенциите на Съюза за предоставяне на информация и подкрепа и да ги допълват. За кризи, които имат външно измерение, или такива, при които са необходими разузнавателни действия, военни ресурси или действия по ОВППС, върховният представител и ЕСВД допринасят чрез предприемането на подходящи инициативи и предоставянето на съответна информация и подкрепа в рамките на сферата на компетентност на върховния представител.
3. Чрез тези договорености се подобрява ефективността благодарение на по-добрата координация на реакцията на Съюза и държавите членки.
4. Координацията на политическо равнище в Съвета се основава на договореностите за координация при кризи и трябва също така да гарантира съгласуваност и взаимно допълване с действията на Съюза.

Член 2

Обхват

Настоящото решение се прилага в случай на терористични нападения или природни или предизвикани от човека бедствия, независимо от това дали са породени на територията на държавите членки или извън нея:

- а) на територията на държавите членки, за които се прилага Договорът, включително земната площ, териториалните води и въздушното пространство;
- б) когато са засегнати кораби (плаващи в международни води), самолети (летящи в международното въздушно пространство) или критичната инфраструктура (например инсталирани в морето съоръжения за добив на нефт и газ), намиращи се под юрисдикцията на някоя държава членка.

Член 3

Определения

За целите на настоящото решение ще се прилагат следните определения:

- а) „криза“: сериозна, неочаквана и често опасна ситуация, която изисква навременно действие; ситуация, която може да засегне или да застраши живот, околната среда, критичната инфраструктура или основните обществени функции, може да бъде резултат от природно или причинено от човека бедствие или терористични нападения;
- б) „бедствие“: всяка ситуация, която има или може да има неблагоприятно въздействие върху хората, околната среда или имуществото;
- в) „терористично нападение“: терористично престъпление, както е определено в Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма, изменено с Рамково решение 2008/919/ПВР на Съвета от 28 ноември 2008 г.
- г) „подготвеност“: състояние на готовност и способност на човешките и материалните ресурси за ефективно бързо реагиране при извънредна ситуация, което е постигнато в резултат на предварително предприети действия;
- д) „реакция“: всяко действие, предприето по време на бедствие или на действително или предстоящо терористично нападение или след него с цел справяне с непосредствените неблагоприятни последици от него.

Член 4

Активиране

1. Държава членка, която е обект на действително или предстоящо терористично нападение или жертва на природно или предизвикано от човека бедствие, може да се позове на клаузата за солидарност, ако, след като е използвала възможностите, предлагани от съществуващите средства и инструменти на национално равнище или на равнището на Съюза, прецени, че не разполага с достатъчен капацитет за реагиране.
2. Засегнатата държава членка отправя искане до председателя на Европейската комисия чрез Центъра за спешно реагиране и същевременно уведомява председателството на Съвета.
3. Центърът за спешно реагиране действа като първоначално единно звено за непрекъснат денонощен контакт между компетентните органи на засегнатата държава членка.

Член 5

Договорености за реакция на равнището на Съюза

1. След като се задейства клаузата за солидарност, Комисията и върховният представител, в съответствие с член 1, параграф 2:

- а) определят и използват всички съответни инструменти на Съюза, които могат най-добре да допринесат за реакцията при кризата, включително специфични секторни, оперативни, политически или финансови решения (например Механизма за гражданска защита, Центъра за стратегически анализ и реакция, Центъра за операции при здравни кризи, разузнавателните средства на Центъра на ЕС за анализ на информация — INTCEN), които са в правомощията на Комисията и на върховния представител, както и военните ресурси, мобилизирани чрез Военния секретариат на Европейския съюз (EUMS); освен това те определят и предлагат използването на инструменти и ресурси, които са в правомощията на агенциите на Съюза;
- б) преценяват дали съществуващите инструменти са достатъчни;
- в) изготвят редовно доклади, в които се съчетават оценка и анализ на ситуацията, за да предоставят информация и да оказват подкрепа за координацията и вземането на решения на политическо равнище в Съвета.
- г) когато е уместно, представят предложения на Съвета, особено що се отнася до: оперативни решения за укрепване на съществуващите механизми; решения за непредвидени в съществуващите инструменти изключителни мерки на държавите членки; координиране на политиката и обмен на информация с цел създаване на необходимите регулаторни условия; оперативни мерки или мерки за подпомагане на бързото реагиране от страна на държавите членки.

Комисията свиква заседания за подготовка на предложените мерки за реакция при кризи. Комисията кани ЕСВД и съответните агенции на ЕС.

2. Центърът за спешно реагиране (ЦСР) първоначално действа като единна оперативна платформа за държавите членки на равнището на Съюза. Комисията, след консултации с върховния представител, може впоследствие да определи друг център, който е в по-добра позиция да поеме тази функция предвид естеството на кризата. Посочената оперативна платформа действа като основно звено за контакт за държавите членки. Тя ръководи оперативното координиране на реакцията и изготвя доклади за оценка на ситуацията.

Член 6

Договорености за координация в Съвета

В случай на активиране на клаузата председателството на Съвета може да вземе решение да приложи договореностите за координация при кризи и да определи най-подходящия начин за подготвяне на бързи консултации и решения в Съвета, за да се изпълни задължението за оказване на помощ. Подкрепата за прилагането на договореностите за координация при кризи се осигурява от Генералния секретариат на Съвета, Комисията и ЕСВД.

Член 7

Доклади за оценка на ситуацията

Докладите за оценка на ситуацията ще бъдат изготвяни от ЦСР или от посочения оперативен център в сътрудничество със Ситуационната зала на ЕС. Тези доклади се изготвят въз основа на приносите на различните центрове за наблюдение на ситуацията и за управление на кризи в държавите членки, в Комисията, в ЕСВД и в съответните агенции на ЕС, както и в съответните международни организации.

Член 8

Интегрирана оценка на заплахите и риска на равнището на Съюза

1. Комисията и върховният представител редовно ще изготвят, считано от 2015 г., съвместен доклад за интегрирана оценка на заплахите и риска на равнището на Съюза.
2. Този доклад се основава на оценките на заплахите, опасностите и рисковете, които понастоящем се изготвят в различни сектори (например тероризъм, организирана престъпност, гражданска защита, здравеопазване, околна среда, изменение на климата и др.), и по-специално на мониторинга, тълкуването и споделянето на информация, предоставена от държавите членки (чрез съществуващите секторни мрежи или от кризисните центрове) и агенциите на Съюза, както и от съответните международни организации.
3. Докладите за интегрирана оценка на заплахите и риска ще послужат като основа за редовна оценка от страна на Европейския съвет.

Член 9

Подготвеност

Държавите членки, Комисията и върховният представител могат да оценяват наличните в целия Съюз и в държавите членки средства за реакция спрямо основните заплахи, като набелязват възможните пропуски и най-ефикасните и икономични начини за преодоляване на тези пропуски и за изграждане на средства за ефективна солидарност.

Член 10

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател